

A Fővárosi Ítéletábra az Oppenheim Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Kiss M. Tibor ügyvéd) által képviselt D... Zrt. (....) felperesnek, a dr. Mester Csaba Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: dr. Mester Csaba ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen kötbér megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. október 27. napján kelt, 70.P..../2014/6. szám alatt meghozott, 10. sorszám alatt kijavított ítélete ellen a II. rendű alperes 7. sorszám alatti fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és a felperest a II. rendű alperes javára 500.000 (Ötszázezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltség megfizetésére kötelezi.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 40.000 (Negyvenezer) forint illetékből és 25.000 (Huszonötezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 77.750.000 forintot és ennek 2010. március 26. napjától a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt értékének megfelelő mértékű késedelmi kamatot, míg ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Akként rendelkezett, hogy a peres felek a költségeiket maguk viselik.

A felperes keresetében az I. és a II. rendű alperes egyetemleges kötelezését kérte, 188.860.000 forint tőke és járuléka megfizetésére, az I. rendű alperest kötbér, a II. rendű alperest szerződésen kívül okozott kár megtérítése címén. A II. rendű alperessel szemben előterjesztett másodlagos kereseti kérelmében - amennyiben az elsődleges kereseti kérelem szerinti felelősség áttörés alkalmazhatóságát az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak - a II. rendű alperest 192.453.863 forint kártérítés és járuléka megfizetésére kérte kötelezni.

Az elsőfokú bíróság a felperes I. rendű alperessel szembeni keresetét részben alaposnak, míg a II. rendű alperessel szembeni keresetét alaptalannak találta. Határozatát a Ptk. 4. §-ára, 5. §-ára, 207. § (1) bekezdésére, 246. §-ának (1) bekezdésére, 247. § (1) bekezdésére, 313. §-ára, 339. § (1) bekezdésére, a Pp. 164. § (1) bekezdésére, a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi VI. törvény (Gt.) 30. § (1) bekezdésére, 50. §-ára, 111. § (1) bekezdésére, valamint a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 33/A. §-ára és 63. §-ára alapította.

A perköltségről a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján - figyelemmel a felperes 40 %-os, valamint a

közös jogi képviselővel eljáró alperesek 60 %-os mértékű pernyertességére és a felek által előlegezett költségre - akként rendelkezett, hogy a felek a költségeiket maguk viselik.

A határozattal szemben a II. rendű alperes élt fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésének megváltoztatását és a felperesnek a II. rendű alperes javára a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (2) bekezdése alapján megállapított 4.008.880 forint perköltség megfizetésére kötelezését kérte. Arra hivatkozott, hogy a II. rendű alperes 100 %-ban pernyertes lett a felperessel szemben, ezért jogilag megalapozatlan és rendkívül méltánytalan azon rendelkezés, amely a II. rendű alperest - teljes pernyertessége ellenére - arra kötelezi, hogy a költségeit maga viselje. Ennek nem szolgálhat indokául az, hogy az alpereseket közös jogi képviselő képviselte, mivel a II. rendű alperes külön peres fél, a jogi képviselőjével külön megbízási szerződést kötött, külön díjazás fejében.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet perköltséget megállapító rendelkezésének helybenhagyására irányult. Hangsúlyozta, hogy a jogi képviselőnek a II. rendű alperes képviselőtében eljárva releváns plusz munkát nem kellett kifejtetnie, e tekintetben részéről írásbeli érdemi ellenkérelem, illetve beadvány nem került benyújtásra annak ellenére, hogy a felperes keresetlevele a II. rendű alperessel szemben is részletes tényállást és jogi érvelést tartalmazott. Az állandó bírói gyakorlat továbbá nem állapít meg külön jogi képviselői költséget abban az esetben, ha a perbeli védekezések nem voltak elkülöníthetőek, illetve amennyiben jelentős többlet ügyvédi munka nem merült fel.

Fellebbezéssel nem volt támadott az elsőfokú ítéletnek az I. rendű alperes vonatkozásában meghozott - az I. rendű alperest 77.750.000 forint és járulékai megfizetésére kötelező, valamint a felperes meghaladó keresetét elutasító - rendelkezése, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése alapján nem érintette.

A fellebbezés az alábbiak szerint kis részben alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének a II. rendű alperes perköltségére vonatkozó rendelkezésével nem értett egyet.

Tévesen alapította ítéletét a Pp. 81. §-ának (1) bekezdésére, amely szerint részleges pernyertesség esetében a bíróság a perköltség felől a pernyertesség arányának, valamint az egyes felek által előlegezett költségek összegének figyelembevételével határoz. Ha a pernyertesség és pervesztesség aránya, valamint az előlegezett költségek összege között nincsen számottevő különbség a bíróság akként rendelkezik, hogy mindegyik fél maga viseli a saját költségét.

A II. rendű alperes helytállóan hivatkozott arra a fellebbezésében, hogy az I. és a II. rendű alperes egymástól elkülönülő peres fél, attól, hogy jogi képviselőjük azonos, nem lehet úgy tekinteni, hogy a pernyertesség-pervesztesség aránya a felperes és az I. rendű alperes, valamint a felperes és a II. rendű alperes viszonylatában közel azonos lenne. A II. rendű alperes teljes egészében, azaz 100 %-ban pernyertes lett a felperessel szemben, hiszen az elsőfokú bíróság a felperes II. rendű alperessel szembeni keresetét teljes egészében elutasította. Mindezek következtében nem a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése, hanem a 78. § (1) bekezdése alkalmazandó, erre is helytállóan utalt a II. rendű alperes a fellebbezésében.

A Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a pervesztes felet kell kötelezni; ez alól annyiban van helye kivételnek, amennyiben a 80-83. §-ok eltérően

rendelkeznek vagy a törvény egyéb kifejezett rendelkezése a költséget a per eldöntésétől függetlenül másnak a terhére rója.

A 80-83. §-okban ilyen, a II. rendű alperesre vonatkoztatható rendelkezés nincs és egyéb olyan kifejezett törvényi rendelkezés sem áll fenn, amely a költséget a per eldöntésétől függetlenül másnak a terhére róná a jelen esetben.

Mindezt egybevetve a felperes és az I. rendű alperes vonatkozásában helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felek költségei közel azonos összegűek. Abban azonban nem értett egyet a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bírósággal, hogy a felperes és a II. rendű alperes vonatkozásában is ugyanez a megállapítás tehető. A II. rendű alperes ugyanis 100 %-ban - 192.453.863 forint tekintetében - pernyertes lett a felperessel szemben.

Helytállóan hivatkozott azonban a felperes a fellebbezési ellenkérelmében arra, hogy nem lehet eltekinteni attól a tényről sem, mely szerint az I. és a II. rendű alperest ugyanazon jogi képviselő képviselte, aki védekezését gyakorlatilag ugyanazon logika mentén fejtette ki mindkét alperes vonatkozásában. Megfelel a tényeknek az is, hogy a II. rendű alperes képviseletében eljáró jogi képviselő a per első tárgyalásán tett szóbeli nyilatkozatot a felperes keresetének a II. rendű alperessel szemben részletesen megfogalmazott érvelésére, majd a 2013. szeptember 6-án tartott tárgyaláson 48. sorszám alatt felvett jegyzőkönyvben röviden ismét nyilatkozott, ennyiben merült ki az alperesi jogi képviselő II. rendű alperes érdekében kifejtett tevékenysége.

Mindezzel a tevékenységgel a másodfokú bíróság álláspontja szerint 500.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíj áll arányban, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve annak fellebbezett rendelkezését a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és a felperest a II. rendű alperes javára 500.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltség megfizetésére kötelezte a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (2), (5) és (6) bekezdése, valamint 4/A. § (1) bekezdése alapján.

A II. rendű alperes fellebbezése részben eredményre vezetett, ezért a felperest az Ítéltábla a Pp. 239. §-ának (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése szerint kötelezte a II. rendű alperes által előlegezett és a pernyertesség-pervesztesség 10-90 %-os arányára tekintettel megállapított 40.000 forint illetékből és 25.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (2), (5) és (6) bekezdése, valamint a 4/A. § (1) bekezdése alapján mérlegeléssel megállapított másodfokú perköltség megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

, 2015. december 1.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

Dr. Pullai Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hitelűl: